

Де ви тепер, давно змужнілі

Євген Плужник

Де ви тепер, давно змужнілі,
Товариші юнацьких літ, –
Хто з вас почує цей привіт,
Хто спить, забутий, у могилі?

Як перші павутинки білі
У чуб почне вплітати час,
Так хочеться зібрати вас
До серця ближче...
Друзі милі!
Так хочеться почути знов,
Коли зневіра серце раниць,
Юнацьких запальних розмов
Про те, що мужність не обманить...